

“मीठे बच्चे- तिम्रो एक-एक बोली धेरै मीठो र फस्टक्ला स हुनुपर्छ। जसरी बाबा दुःखहर्ता सुखकर्ता हुनुहुन्छ, त्यसैगरी बाबा समान सबैलाई सुख देऊ।”

प्रश्न:- लौकिक मित्र-सम्बन्धीहरूलाई ज्ञान दिने युक्ति के हो?

उत्तर:- कुनै पनि मित्र-सम्बन्धी आदि छन् भने उनीहरूसँग धेरै नम्रताले, प्रेमभावले मुस्कुराउँदै कुरा गर्नुपर्छ। सम्झाउनु पर्छ यो उही महाभारत लडाईं हो। बाबाले रुद्र ज्ञान यज्ञ रचनुभएको छ। म तपाईंलाई सत्य भन्छु- भक्ति आदि त जन्म-जन्मान्तर गर्यो, अब ज्ञान सुरु हुन्छ। जब मौका मिल्छ, धेरै युक्तिसँग कुरा गर। घर परिवारमा धेरै प्यारले चल। कहिल्यै कसैलाई दुःख नदेऊ।

गीत:- आखिर वह दिन आया आज....।

ओम् शान्ति। जब कुनै गीत बज्छ भने बच्चाहरूले आफूभित्र त्यसको अर्थ निकाल्नु पर्छ। सेकेण्डमा निस्कन सक्छ। यो बेहदको ड्रामाको धेरै ठूलो घडी हो नि। भक्तिमार्गमा मनुष्यहरूले पुकार्ने पनि गर्छन्। जसरी कोर्टमा केस पर्यो भने भन्छन्- कहिले सुनुवाई होला, कहिले बोलाउलान् र हाम्रो केस टुगिएला। त्यस्तै बच्चाहरूको पनि केस चल्छ, कुनचाहिँ केस? रावणले तिमीलाई धेरै दुःखी बनाएको छ। तिम्रो केस दर्ता हुन्छ हाई कोर्टमा। मनुष्यहरू पुकारिरहन्छन्- बाबा आउनुहोस्, आएर हामीलाई दुःखबाट छुटाउनुहोस्। एक दिन सुनुवाई त अवश्य हुन्छ। बाबाले सुन्नुहुन्छ पनि, ड्रामा अनुसार आउनु हुन्छ पनि, एकदम एक्युरेट समयमा। त्यसमा एक सेकेण्डको पनि फरक पर्न सक्दैन। बेहदको घडी कति एक्युरेट चल्छ। यहाँ तिमिसँग भएका यी साना घडीहरू पनि एक्युरेट चल्दैनन्। यज्ञको हरेक कार्य एक्युरेट हुनुपर्छ। घडी पनि एक्युरेट हुनुपर्छ। बाबा त धेरै एक्युरेट हुनुहुन्छ। सुनुवाई धेरै एक्युरेट हुन्छ। कल्प-कल्प, कल्पको संगममा एक्युरेट समयमा आउनु हुन्छ। त्यसैले बच्चाहरूको अब सुनुवाई भयो, बाबा आउनु भएको छ। अहिले तिमीहरूले सबैलाई सम्झाउँछौ। पहिला तिमीले पनि दुःख कसले दिन्छ भनेर बुझ्दैन्थ्यौ। अहिले बाबाले सम्झाउनु भएको छ रावण राज्य सुरु हुन्छ द्वापरदेखि। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा भएको छ- बाबा कल्प-कल्प संगमयुगमा आउनु हुन्छ। यो हो बेहदको रात। शिवबाबा बेहदको रातमा आउनु हुन्छ, कृष्णको कुरा होइन। जब घोर अँध्यारोमा अज्ञान निद्रामा सुतेका हुन्छन् तब बच्चाहरूलाई दिन उज्यालोमा लैजान ज्ञान सूर्य बाबा आउनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर किनकि पतितबाट पावन बन्नु छ। बाबा नै पतित-पावन हुनुहुन्छ। उहाँ जब आउनु हुन्छ तब त सुनुवाई हुन्छ। अब तिम्रो सुनुवाई भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म आएको छु पतितलाई पावन बनाउन। तिमीलाई पावन बन्ने कति सहज उपाय बताउँछु। आजकल हेर विज्ञानको कति जोड छ। एटोमिक बम आदिको कति जोडको आवाज हुन्छ। तिमी बच्चाहरूले साइलेन्सको बलले यस साइन्समाथि विजय पाउँछौ। साइलेन्सलाई योग पनि भनिन्छ। आत्माले बाबालाई याद गर्छ- बाबा हजुर आउनु भयो भने हामी शान्तिधाममा गएर निवास गर्छौं। त्यसैले तिमी बच्चाहरूले यस योगबलले, साइलेन्सको बलले साइन्समाथि विजय प्राप्त गर्छौं। शान्तिको बल प्राप्त गर्छौं। साइन्सबाट नै यो सारा विनाश हुने छ। साइलेन्सद्वारा तिमी बच्चाहरूले विजय प्राप्त गर्छौं। बाहुबलले कहिल्यै पनि विश्वमा विजय प्राप्त गर्न सक्दैनन्। यो कुरा पनि तिमीले प्रदर्शनीमा लेख्नुपर्छ।

दिल्लीमा धेरै सेवा हुन सक्छ किनकि दिल्ली हो सबैको राजधानी। तिम्रो पनि दिल्ली नै राजधानी हुन्छ। दिल्लीलाई नै परिस्तान भनिन्छ। पाण्डवहरूका किल्ला त छैनन्। किल्ला तब बनाइन्छ जब दुस्मनहरूले आक्रमण गर्छन्। तिमीलाई त किल्ला आदिको आवश्यकता रहँदैन। तिमीलाई थाहा छ- हामीले साइलेन्सको बलले आफ्नो राज्य स्थापना गरिरहेका छौं, उनीहरूको हो आर्टिफिसिल साइलेन्स। तिम्रो हो रियल साइलेन्स। ज्ञानको बललाई शान्तिको बल भनिन्छ। ज्ञान हो पढाइ। पढाइबाट नै बल मिल्छ। पुलिस सुपरिटेन्डेन्ट बन्छन्, कति बल हुन्छ। ती सबै हुन् जिस्मानी कुरा, दुःख दिनेवाला। तिम्रो हरेक कुरा रूहानी छ। तिम्रो मुखबाट निस्कने एक-एक बोली यस्तो फस्टक्लास मधुर होस् जसलाई सुन्ने पनि खुसी होऊन्। जसरी बाबा दुःख हर्ता, सुख कर्ता हुनुहुन्छ, त्यसैगरी तिमी बच्चाहरूले पनि सबैलाई सुख दिनु छ। कुटुम्ब परिवारलाई पनि दुःख आदि नहोस्। सबैसँग मर्यादा अनुसार चल्नु छ। ठूला-बडाको साथमा प्यारले चल्नु छ। मुखबाट यस्ता मीठा फस्टक्लास शब्द

निस्कित्तु जसले सबै खुसी होऊन्। भन, शिवबाबा भन्नुहुन्छ- मनमनाभव। उच्च भन्दा उच्च म हुँ। मलाई याद गर्नाले नै तिमी विकर्म विनाश हुन्छन्। धेरै प्यारसँग कुरा गर्नु छ। सम्झ, कोही ठूलो दाजु छन्, उनलाई भन- दाजु, शिवबाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर। शिवबाबा जसलाई रुद्र पनि भनिन्छ, उहाँले नै ज्ञान यज्ञ रचनुहुन्छ। कृष्ण ज्ञान यज्ञ भनिदैन। रुद्र ज्ञान यज्ञ भन्छन्, त्यसैले अवश्य पनि शिवबाबाले यो यज्ञ रचनुभएको हो। राजाई प्राप्त गर्नको लागि ज्ञान र योग सिकाइरहनु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- भगवानुवाच म एकलाई याद गर किनकि अहिले सबैको अन्त्य घडी हो, वानप्रस्थ अवस्था हो। सबैलाई फर्केर जानु छ। मर्ने बेलामा मनुष्यलाई भन्छन् नि- ईश्वरलाई याद गर। यहाँ ईश्वरले स्वयं भन्नुहुन्छ- मृत्यु सामुन्ने खडा छ, यसबाट कोही पनि बच्न सक्दैन। अन्त्यमा नै बाबा आएर भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरु! मलाई याद गर्यौं भने तिमी विकर्म भस्म हुन्। यसलाई यादको अग्नि भनिन्छ। बाबाले ग्यारेन्टी गर्नुहुन्छ- यसबाट तिमी पाप दग्ध हुन्छ। विकर्म विनाश हुने, पावन बन्ने अरु कुनै उपाय छैन। पापको बोझ शिरमाथि चढ्दा-चढ्दा, मैला पर्दा-पर्दा सुन ९ क्यारेटको भएको छ। ९ क्यारेट पछि त्यसलाई मुलम्मा (काम नलाग्ने) भनिन्छ। अब फेरि २४ क्यारेट कसरी बन्ने? आत्मा पवित्र कसरी बन्ने? पवित्र आत्मालाई गहना पनि पवित्र मिल्छ। कुनै मित्र-सम्बन्धी आदि छन् भने उनीहरूसँग धेरै नम्रतासँग, प्रेम भावले मुस्कुराउँदै कुरा गर्नुपर्छ। यो उही महाभारत लडाईं हो भनी सम्झाउनु पर्छ। यो रुद्र ज्ञान यज्ञ पनि हो। बाबाबाट हामीलाई सृष्टिको आदि मध्य अन्त्यको ज्ञान मिलिरहेको छ। अन्त कहीं पनि यो ज्ञान मिल्न सक्दैन। म हजुरलाई सत्य बताउँछु- यो भक्ति आदि त जन्म-जन्मान्तर गर्दै आएका छौं, अब ज्ञान सुरु हुन्छ। भक्ति हो रात, ज्ञान हो दिन। सत्ययुगमा भक्ति हुँदैन। यसरी-यसरी युक्तिले कुरा गर्नुपर्छ। जब कुनै मौका मिल्छ, जब तीर लगाइन्छ, समय र मौका हेर्नु पर्ने हुन्छ। ज्ञान दिनको लागि पनि धेरै युक्ति चाहिन्छ। बाबाले युक्तिहरु त सबैको लागि बताइरहनु हुन्छ। पवित्रता त धेरै राम्रो हो, यी लक्ष्मी-नारायण हाम्रा मान्य र पूज्य हुन्। पूज्य पावन फेरि पुजारी पतित बने। पतितलाई पावनले बसेर पूजा गरौस्- यो त सुहाउँदैन। कति त पतित देखि दूर भागछन्। बल्लभाचारीले कहिल्यै पनि पाउ छुन दिदैनन्। सम्झन्छन्- यी पतित मनुष्य हुन्। मन्दिरमा पनि सधैं ब्राह्मणहरुलाई मात्र मूर्ति छुने अनुमति दिइन्छ। शूद्र मनुष्यहरुले भित्र गएर छुने सक्दैनन्। त्यहाँ ब्राह्मणहरुले नै तिनीहरूलाई स्नान आदि गराउँछन्, अरु कसैलाई ज्ञान दिदैनन्। फरक त छ नि। अब ती त भए कोख वंशावली ब्राह्मण, तिमी हौं मुख वंशावली सच्चा ब्राह्मण। तिमीले ती ब्राह्मणहरुलाई पनि राम्ररी सम्झाउन सक्छौ- ब्राह्मण दुई प्रकारका हुन्छन्: (१) प्रजापिता ब्रह्माका मुख वंशावली (२) कोख वंशावली। ब्रह्माका मुख वंशावली ब्राह्मण हुन् उच्च भन्दा उच्च चोटि। यज्ञ रच्दा पनि ब्राह्मणहरुलाई नै राखिन्छ। यो हो फेरि ज्ञान यज्ञ। ब्राह्मणहरुलाई ज्ञान मिल्छ, जसले गर्दा फेरि देवता बन्छन्। वर्णहरुका बारेमा पनि सम्झाइएको छ। जो सेवाधारी बच्चाहरु छन् उनीहरूलाई सेवाको सदा सोख रहन्छ। कतै प्रदर्शनी भयो भने तुरुन्त सेवामा भागछन्- हामी गएर यस्ता-यस्ता प्वाइन्टहरु सम्झाऔं। प्रदर्शनी त प्रजा बन्ने विहंग मार्ग हो, आफैं अनगिन्ती आउँछन्। त्यसैले सम्झाउनेवाला पनि राम्रो चाहिन्छ। यदि कसैले पूरा सम्झाएन भने भन्छन् बी.के. को पासमा यही ज्ञान छ! डिस-सार्भिस हुन्छ। प्रदर्शनीमा एक जना यस्तो होसियार पनि हुनुपर्छ, जसले सम्झाउनेवाला गाइडलाई हेरिरहोस्। कुनै ठूलो मानिस भयो भने उसलाई सम्झाउनेवाला पनि त्यस्तै राम्रो दिनुपर्छ। कम सम्झाउनेलाई हटाउनु पर्छ। निरीक्षण गर्नको लागि एउटा राम्रो हुनुपर्छ। तिमीले त महात्माहरुलाई पनि बोलाउनु छ। तिमीले केवल बताउँछौ- बाबाले यस्तो भन्नुहुन्छ, उहाँ उच्च भन्दा उच्च भगवान हुनुहुन्छ, उहाँ नै रचयिता बाबा हुनुहुन्छ। बाँकी सबै हुन् उहाँका रचना। वर्सा पिताबाट मिल्छ, भाइले भाइलाई वर्सा कहाँ दिन्छ र! कसैले पनि सुखधामको वर्सा दिन सक्दैन। वर्सा दिनुहुन्छ बाबाले नै। सर्वका सद्गति गर्नेवाला एक बाबा नै हुनुहुन्छ, उहाँलाई याद गर्नु छ। बाबा स्वयं आएर गोल्डन एज बनाउनु हुन्छ। ब्रह्मा तनद्वारा स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ। शिवजयन्ती पनि मनाउँछन्, तर उहाँले के गर्नुहुन्छ, यो सबै मनुष्यले भुलेका छन्। शिवबाबाले नै आएर राजयोग सिकाएर वर्सा दिनुहुन्छ। ५००० वर्ष पहिला भारतखण्ड स्वर्ग थियो, लाखौं वर्षको कुरा होइन। तिथि-मिति सबै छ, यसलाई कसैले खण्डन गर्न सक्दैन। नयाँ दुनियाँ र पुरानो दुनियाँ आधा-आधा चाहिन्छ। उनीहरूले सत्ययुगको आयु लाखौं वर्ष भनिदिन्छन्। त्यसको कुनै हिसाब हुन सक्दैन। स्वस्तिकमा पनि पूरा ४ भाग छन्। १२५० वर्ष हरेक युगमा बाँडिएको छ। हिसाब गरिन्छ नि। उनीहरूले हिसाब त केही पनि जानेका छैनन्, त्यसैले कौडी तुल्य भनिन्छ। अहिले बाबाले हीरातुल्य बनाउनु हुन्छ। सबै पतित छन्, भगवानलाई याद गर्छन्। भगवान आएर ज्ञानले राम्रो फूल बनाउनु हुन्छ। तिमी बच्चाहरुलाई ज्ञान रत्नहरुले सजाउनु हुन्छ। फेरि हेर तिमी के बन्छौ, तिमी लक्ष्य-उद्देश्य के हो? भारतवर्ष कति शिरताज थियो, सबै भुलेका छन्। मुसलमान आदिले पनि सोमनाथको मन्दिरबाट लुटेर कति हीरा आदि मस्जिद आदिमा लगाएका छन्। अहिले तिनीहरूको कुनै मूल्यांकन पनि गर्न

सकिँदैन। यति ठूला-ठूला मणिहरू राजाहरूका ताजमा रहन्थे। कुनै त करोडको, कुनै ५ करोडको। आजकल त सबै नक्कली निस्केका छन्। यस दुनियाँमा सबै कृत्रिम पाई बराबरको सुख छ। बाँकी छ दुःख। संन्यासीहरूले पनि भन्छन् काग विष्टा समान सुख छ त्यसैले उनीहरूले घरबार छोड्छन् तर अहिले त उनीहरू पनि तमोप्रधान बनेका छन्, शहरभित्र घुसेका छन्। तर अब कसलाई सुनाउने? राजा-रानी त छैनन्। कसैले पनि मान्दैनन्। भन्छन्- सबैको आ-आफ्नो मत छ, जे चाहन्छन् त्यो गर्छन्। संकल्पको सृष्टि हो। अब तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले गुप्त रीतिले पुरुषार्थ गराउनु हुन्छ। तिमीले कति सुख भोग्छौ। अरु धर्ममा पनि जब वृद्धि हुँदै जान्छ तब लडाईँ आदि दवन्द्व हुन्छ। तीन चौथाई समय त सुखमा रहन्छौ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी देवी-देवता धर्मले धेरै सुख दिन्छ। मैले तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउँछु। अरु धर्म स्थापकहरूले कुनै राजाई स्थापना गर्दैनन्। उनले सदगति गर्दैनन्। आउँछन् केवल आफ्नो धर्मको स्थापना गर्न। त्यो पनि तब, जब अन्त्यमा तमोप्रधान बन्छन् अनि फेरि बाबालाई आउनु पर्छ, सतोप्रधान बनाउन।

तिमीकहाँ सयौं मनुष्यहरू आउँछन् तर केही पनि जानेका हुँदैनन्। बाबालाई लेख्छन् फलानोले धेरै राम्रो सम्झाइरहेको छ, धेरै राम्रो छ। बाबा भन्नुहुन्छ- केही पनि बुझेका छैनन्। यदि बाबा आउनु भएको छ, विश्वको मालिक बनाइरहनु भएको छ भन्ने सम्झिए भने त त्यसै समयमा मस्ती चढ्छ, तुरुन्तै टिकट लिएर भाग्छन्। तर टिचरको (ब्राह्मणको) चिठ्ठी त अवश्य ल्याउनु पर्छ- बाबासँग मिल्नको लागि। बाबालाई चिनेपछि त मिलन बिना रहन सक्दैनन्, एकदम नशा चढ्छ। जसलाई नशा चढेको हुन्छ उसलाई भित्र धेरै खुसी हुन्छ। उनीहरूको बुद्धि मित्र-सम्बन्धीहरूमा भड्किदैन। तर धेरैको भड्किइरहन्छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहँदा कमल फूल समान पवित्र बन्नु छ र बाबाको यादमा रहनु छ। छ धेरै सहज। जति हुन सक्छ बाबालाई याद गर्दै गर। जसरी अफिसबाट छुट्टी लिन्छौ, त्यस्तै धन्दाबाट छुट्टी लिएर एक-दुई दिन यादको यात्रामा बस। घरी-घरी यादमा रहनको लागि सारा दिन बाबालाई याद गर्ने व्रत लिन्छु। कति धेरै जमा हुन्छ। विकर्म पनि विनाश हुन्छ। बाबाको यादबाट नै सतोप्रधान बन्नु छ। सारा दिन पूरा योग त कसैको पनि लाग्न सक्दैन। मायाले विघ्न अवश्य पाछै फेरि पनि पुरुषार्थ गर्दा-गर्दा विजय पाउने छौ। आज सारा दिन बगैँचामा बसेर बाबालाई याद गर्छु। खाँदा पनि यादमा रहन्छु। यो हो मेहनत। मलाई पावन अवश्य बन्नु छ। मेहनत गर्नु छ, अरूलाई पनि मार्ग बताउनु छ। ब्याज त धेरै राम्रो चीज छ। बाटोमा आपसमा पनि कुरा गरिरह्यौ भने धेरैले आएर सुन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर, सन्देश मिल्यो भने हामी आफ्नो जिम्मेबारीबाट छुटिहाल्यौं। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) धन्दा आदिबाट छुट्टी मिलेपछि यादमा रहने व्रत लिनु छ। मायामाथि विजय प्राप्त गर्नको लागि यादको मेहनत गर्नु छ।

२) धेरै नम्रता र प्रेम भावले मुस्कुराउँदै मित्र-सम्बन्धीहरूको सेवा गर्नु छ। उनीहरूको बुद्धिलाई भड्काउनु हुँदैन। प्यारसँग बाबाको परिचय दिनु छ।

वरदान:- लौकिकलाई अलौकिकमा परिवर्तन गरेर सर्व कमजोरीहरूबाट मुक्त हुने मास्टर सर्वशक्तिमान भव जो मास्टर सर्वशक्तिमान जानी आत्माहरू छन् उनीहरू कहिल्यै कुनै पनि कमजोरी वा समस्याहरूको वशीभूत हुँदैनन् किनकि उनीहरूले अमृतबेलादेखि जे देख्छन्, सुन्छन्, सोच्छन् वा कर्म गर्छन् त्यसलाई लौकिकबाट अलौकिकमा परिवर्तन गरिदिन्छन्। कुनै पनि लौकिक व्यवहार निमित्त भावले मात्र गर्दै अलौकिक कार्य सदा स्मृतिमा रहयो भने कुनै पनि प्रकारको मायावी विकारको वशीभूत व्यक्तिको सम्पर्कबाट स्वयं वशीभूत हुँदैनन्। तमोगुणी वातावरणमा पनि सदा कमल समान रहन्छन्। लौकिक किचडामा रहेर पनि त्यसबाट अलग रहन्छन्।

स्लोगन:- सबैलाई सन्तुष्ट गर्यौं भने पुरुषार्थमा स्वतः हाइ जम्प (छलांग) लाग्छ।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नको लागि विशेष होमवर्क:-

अमृतबेला उठेदेखि हरेक कर्म, हरेक संकल्प र हरेक वाणीमा नियमित बन। एउटा वचन पनि यस्तो ननिस्कियोस्, जुन व्यर्थ होस्। जसरी ठूला व्यक्तिहरूले बोल्ने शब्दहरू पनि निश्चित हुन्छन्, त्यस्तै तिम्रो बोली पनि निश्चित हुनुपर्छ। बढी बोल्नु हुँदैन।